

Pomysł budowy nowoczesnego osiedla, poza strefą zwartej zabudowy miejskiej, powstał już na początku lat dwudziestych, kiedy, wraz z włączeniem w obszar miasta w kwietniu 1920 roku 18 podmiejskich gmin i powiększeniem jego obszaru z 845 ha do 6532 ha.

Pojawiła się wówczas potrzeba określenia właściwej dla rozbudowującego się miasta polityki terenowej - 6 grudnia 1922 roku powołany został Komitet Rozbudowy Miasta .

Komitet ten 9 lutego następnego roku uchwalił między innymi rozszerzenie granic miasta w kierunku północnym i rozbudowę miasta aż poza stację wodociągów w Lesie Gdańskim.

Rok później Komitet przyznał kredyty budowlane Banku Gospodarstwa Krajowego dwóm spółkom budowlanym, a w 1925 roku wystąpił z wnioskiem o przekazanie miastu terenów pod budowę nowego szpitala miejskiego i osiedli mieszkaniowych.

W tym czasie powstał, program rozbudowy mieszkaniowej Bydgoszczy.

W oparciu o zatwierdzony w lipcu 1931 roku plan i uchwałę Rady Miejskiej przystąpiono do realizacji osiedla willowego w Lesie Gdańskim, którego obszar o powierzchni 105 ha włączono do Bydgoszczy w roku 1933.

Najstarsza część tego osiedla, z fragmentem blokowej zabudowy przy ówczesnej szosie gdańskiej, terenie zaopatrzonym w drogi o twardej nawierzchni i sieć kanalizacyjno-wodociągową, powstała w 1936 roku

Do wybuchu II wojny światowej zbudowano kilka domów wyodrębnionej równoległe do szosy gdańskiej, ale oddzielonej od niej pasem zieleni ul. Gdańskiej. Na wschód od niej wytyczono ulice Sosnową, Modrzewiową, Jodłową, Świerkową i Bukową przy których stanęły pierwsze wille. W znacznym stopniu zabudowano wówczas ul. Jodłową i fragmentarycznie ul. Świerkową .

Po wojnie, w latach 1950-56, w kwadracie ulic Świerkowa - Modrzewiowa - gen. Józefa Sułkowskiego - gen. Józefa Dwernickiego - Żołnierska, powstała zachodnia część osiedla.

Zasadniczym elementem zabudowy tego fragmentu miasta stały się wzniesione w tradycyjnym

systemie cztero kondygnacyjne domy, wyższe przy głównych arteriach, niższe wewnątrz osiedla.

Architektura osiedla charakteryzuje się szeregiem interesujących wnętrz i zespołów zieleni.

W celu zaopatrzenia osiedla w energię ciepłą wyposażono je w lokalne ciepłownie przy ulicach Jaworowej, Sosnowej (dziś Czerkaskiej) i Modrzewiowej.

Na potrzeby osiedla ułożono też magistralę gazową z starej gazowni przy ul. Jagiellońskiej oraz zbudowano od podstaw dwujezdniową ul. 22 Lipca (dziś 11 Listopada) i odcinek ul. Sułkowskiego do torów dawnej linii kolejowej Bydgoszcz - Toruń przy ul. Modrzewiowej.

W 1954 roku wzniesiono pierwszą na osiedlu Szkołę Podstawową nr 15 przy ul. Czeraskiej 8, a w 1957 roku gmach IV Liceum Ogólnokształcącego przy ul. Kaliskiej 10.

Wybudowano też pierwsze żłobki i przedszkola, zorganizowano filię Biblioteki Miejskiej, zaś w lipcu 1955 roku osiedle połączono, wydzieloną z ciągu drogowego ul. Gdańskiej linią tramwajową nr 10.

Na początku lat sześćdziesiątych uruchomiono linie autobusowe łączące osiedle Leśne z Błoniem, Fordonem, Glinkami i Myślęcinkiem.

W styczniu 1972 roku oddano do użytku zaprojektowany przez inż. Zdzisława Kozłowskiego pierwszy na osiedlu jedenastokondygnacyjny wieżowiec w którym mieścił się Hotel Garnizonowy i Klub POW.

W latach 1959-75, we wschodniej części osiedla, pomiędzy ulicami Sułkowskiego i Grabową zrealizowano budowę wielokondygnacyjnych budynków, w tym pięciu jedenastopiętrowych.

Wzniesiono kolejne szkoły podstawowe - w 1960 „42-gą” przy ówczesnej Al. 22 Lipca (po 1970 roku w gmachu tym mieściło się VII LO o profilu sportowym), oraz „30-stkę” i, w roku szkolnym 1967/68, „20-dziesiątkę”, obie przy ul. Grabowej.

W dawnej Szkole podstawowej nr 30, od 1980 roku mieści się Wydział Humanistyczny AB.

W końcu lat sześćdziesiątych oddano do użytku pierwszy odcinek nitki ujęcia wody z Czyżkówka, doprowadzono też gaz z nowej gazowni przy ul. Witebskiej.

11 września 1964 otwarto obwodnicę linii kolejowej Bydgoszcz - Toruń, która uwieńczyła wieloletnie starania o likwidację utrudniających szybka komunikację z osiedlem przejazdów na ulicach Gdańskiej i Sułkowskiego, w latach 1968/69 wybudowano przystanek kolejowy Bydgoszcz Leśna.

W latach 1980-83 wzniesiono ostatnie wielokondygnacyjne bloki u zbiegu ulic Stanisława Małachowskiego i Kasztanowej.

Na południowym skraju osiedla usytuowane są od 1912 roku obiekty Pomorskich Zakładów Budowy Maszyn „Zreb-Makrum”, powstałych w 1868 roku jako przedsiębiorstwo handlu maszynami rolniczymi. Od początku XX wieku produkowano tu maszyny parowe, lokomobile, później kompletne wyposażenie cukrowni, młynów, cegielni i cementowni.

W północno-wschodniej części osiedla, na terenie podmiejskiego lasu sosnowego, na powierzchni 16 ha, położony jest zorganizowany w 1965 roku park im. Zbigniewa Załuskiego, ponadto na całym osiedlu pielęgnowana jest tzw. zieleń osiedlowa, zwłaszcza w okolicach ul. 11 Listopada i we fragmencie wzdłuż zachodniej granicy osiedla, gdzie u zbiegu ulic Gdańskiej i Czerkaskiej w 1973 otwarto Muzeum Tradycji POW.

Zmiany ustrojowe państwa ,zapoczątkowane w latach 80, przyniosły zmiany struktury własnościowej mieszkań lokatorskich. Rozpoczął się masowy wykup mieszkań. Powstały wspólnoty mieszkaniowe. Następuje znaczna poprawa wyglądu wielu budynków wielorodzinnych pod względem jakości i estetyki wykończenia.

W południowej części osiedla wybudowano nową trasę szybkiego ruchu ulicę Kamienną. Przyczynia się ona do znacznej poprawy komunikacyjnej miasta

Do większych inwestycji ostatniego czasu zaliczyć można modernizację stadionu Zawisza. W modernizowanym obiekcie są nowe wygodne krzeselka dla widzów ,zmienił się kat nachylenia trybun, są nowe sale konferencyjne, biura, sanitariaty , pomieszczenia odnowy biologicznej. Obiekt jest monitorowany dokonano przebudowy schodów i bram ewakuacyjnych.

Znacznej zmianie uległ też wygląd ul Gdańskiej ,która była modernizowana na odcinku od ul.Kamienna do nowych wiaduktów.

tekst w/g wikipedia -poprawił Michał Dolny